

Írnom kell

Írnom kell,
a napsütés bizonyosságával érzem,
sütnöm kell, ragyognom,
felkelni közöttetek
éjszakáimból.
Álmokat hozok,
vigasztalásokat odaátrol,
hogyan látva lássátok
a fogak ezüst csikorgását,
a selyem simítású perceket.
Hadd tegyem
vállatokra kezem,
mosolyogva, sírva
hadd mutassak fölfelé,
magunk fölé;
gyönyörűségekkel terhes az ég,
arany parázs perzsel
ujjaim között.

Paulinyi Tamás